

WITTGENSTEIN

2020

PODROOM Beograd

Кустоскиња: Дениз Парицек у сарадњи са
Јаном Глигоријевић и Зораном Ђаковић Миннити
Curator: Denise Parizek in collaboration with Jana
Gligorijević and Zorana Đaković Minniti

Уметници:

Жарко Алексић ° Агнес Хамваш и Хуберт Хаслер ° Михаел Кох ° Јукика Кудо °
Оскар Куето ° Хорија Маринсеку ° Кристијан Кукла ° Светлана Мирчева °
Владо Мартек ° НОИМА (Ћиприан Бодеа, Космин Фрунт, Герман Дан, Сорин
Скуртулеску) ° Аделина Попнеделева ° Лаура Рамбели ° Роберт Резнер °
Ева-Марија Шартмилер ° Борјана Венциславова ° Катарина Здјелар °

ВИТГЕНШТАЈН ° WITTGENSTEIN 20 20

Artists:

Žarko Aleksić ° Agnes Hamvas & Hubert Hasler ° Michael Koch ° Yukika Kudo °
Oscar Cueto ° Horia Marinsecu ° Krizstian Kuckla ° Svetlana Mircheva °
Vlado Martek ° NOIMA (Ciprian Bodea, Cosmin Frunteș, Dan Gherman,
Sorin Scurtulescu), Adelina Popnedeleva ° Laura Rambelli ° Robert Reszner °
Eva-Maria Schartmüller ° Borjana Ventzislavova ° Katarina Zdjelar °

ВИТГЕНШТАЈН 2020 PODROOM БЕОГРАД

Првобитни план био је да се 2020/2021. године путује у места која су у Првом светском рату била део Аустро-Угарске империје, прво у Будимпешту, у уметнички квартал *Project Space*, затим у Београд, у PODROOM, и даље у Темишвар, у Музеј уметности (*Muzeul da Arta*).

Током Првог светског рата Лудвиг Витгенштајн је углавном био стационаран у радним собама на Балкану, првенствено се бавећи католицизмом, сопственом духовношћу и писањем *Трактата*. У Другом светском рату био је болничар у Енглеској. Као филозоф, пробијао је све границе како би искристалисао суштину мисли.

Витгенштајн је у свом животу доживео много необичних периода, два светска рата, пад монархије, растући антисемитизам, економску кризу, личну кризу, депресије, смрт своје браће. Без обзира да ли је био унутар или изван „социјалног балона“, настојао је да се прилагоди ситуацији, упркос свим револуционарним тенденцијама. Увео је методе наставе које су касније коришћене у Валдорф (Штајнеровим) школама. Изводио је ученике у природу да препознавају биљке, кувао је животињске костуре како би деци пружио прилику да схвате анатомску структуру. Са својим ученицима је саставио први школски речник, који је касније постао стандардни.

У кризним ситуацијама је увек одлазио у природу, сам или са пријатељима, и лутао крајоликом. При томе је следио класичну тезу – ходати, подићи главу и пустити мисли да лете. У ту сврху је саградио дрвену кућу у Скјолдену у Норвешкој, уточиште у које се повукао да би се бавио својим филозофским истраживањима.

Витгенштајнова љубав према природи и скромност исто су толико полазиште колико и поплава слика у медијима, које речи више не могу пратити. Његово писање упозорава на губитак значења изговорене речи, прекомерну употребу скраћеница и осанађивање језика, стварање делимичне неписмености.

Помоћу савремене уметности, отворили смо расправу о различитим аспектима Витгенштајнових списа и живота, реферишући и на актуелна дешавања и замишљене утопије. Витгенштајн је био ватрени Европљанин, у његовом духу, изложба и уметници који на њој учествују путују Европом и сарађују са локалним кустосима и уметницима. Због тога се овај пројекат прилагођава и трансформише од места до места и живи заједничку Европу.

Одједном се све променило. Затворене су границе, ограничено кретање, потребне су маске и физичка удаљеност. Да бисмо умањили штету због свих тих неповољних околности, морамо се још више држати заједно. Зато смо заједнички успели да представимо ову верзију ВИТГЕНШТАЈНА. Посебно се захваљујемо београдским ко-кустоскињама Зорани Ђаковић Миннити и Јани Глигоријевић и Адријану Фајксу из Аустријског културног форума, као и свим уметницима који учествују.

Прилагођавање, промена, кретање су основа еволуције.

Збуњујуће време захтева нове приступе. Прилагођавање времену и пандемији захтева много иновација, маште, личне посвећености – срећом живимо у 21. веку и можемо се ослонити на дигиталне медије који границе у нашем уму и уметности држе отворенима.

Одговорност нас уметника јесте да ослушнујемо пулс времена и да упијамо и интегришемо промене.

Због тога су радови на ВИТГЕНШТАЈНУ у Београду у дигиталном формату, а неки у виду постера. Иако се штампани постер ни издалека не може поредити са оригиналним уметничким радом, желели смо да пружимо посетиоцу макар груби увид у целокупну изложбу.

Безгранично заједно покушавамо да визуализујемо Витгенштајнове филозофске мисли, да развијемо теме из његовог живота. Приступи уметника су различити; посетиоци могу слободно асоцирати.

У Витгенштајновом смислу, ми доносимо храброст за преображај, обнову и системску промену.

Ништа није немогуће.

Кустоскиња Дениз Парицек, 2020.

WITTGENSTEIN 2020 PODROOM BEOGRAD

The original plan was to travel in 2020/2021 to the territories of the Austro-Hungarian Empire during the First World War, with the first station in Budapest, in the art quarter *Project Space*. Afterwards, the journey continues to Belgrade to PODROOM and then *Muzeul da Arta* in Timisoara.

During the First World War Ludwig Wittgenstein was mostly stationed in writing rooms in the Balkans and was mainly concerned with the Catholic faith, his own spirituality and the continuation of the *Tractatus*. He worked as a medical technical assistant in England during World War II. As a philosopher he broke all boundaries to filter out the essence of thoughts.

Wittgenstein experienced many unusual periods in his life, two world wars, fall of the monarchy, growing anti-Semitism, economic crisis, personal crisis, depressions, death of his siblings. Whether he was inside or outside the social bubble, he tried to adapt to the situation, despite all revolutionary tendencies. He introduced teaching methods that were later used in Waldorf (Steiner) schools. He took his pupils out into nature to identify plants, cooked animal skeletons to give the children the opportunity to understand the anatomical structure. With his pupils he developed the first school dictionary, which later became standard. In crisis situations he always retreated into nature, alone or with friends, and wandered through the countryside. In doing so, he followed the classical thesis - hiking, lifting his head and letting his thoughts fly. For this purpose, contemplation and grounding, he built a wooden house as a retreat in Skjolden in Norway.

Wittgenstein's love of nature and his humility are as much a starting point as the flood of images in the media, which words can no longer do justice to. His writings warn of the loss of meaning of the spoken word, the excessive use of abbreviations and the mutilation of language, the development of partial illiteracy.

By means of contemporary art, we put various aspects of Wittgenstein's writings and life up for discussion, thus also referring to current developments and imagined utopias. Wittgenstein was a fervent European, in his spirit the exhibition and its artists travel through Europe and cooperate with local curators and artists. As a result, this show adapts and transforms from place to place and lives a common Europe.

Suddenly, nothing is the way it was. Closed borders, restricted movement, masking is required, as is physical distance. To compensate for all these shortcomings, we have to stick together all the more. This is why we have jointly succeeded in presenting this variant of WITTGENSTEIN. Special thanks to Zorana Đaković Minniti and Jana Gligorijević, the local co-curators and Adrien Feix from the Austrian Cultural Forum, as well as to all participating artists.

Adaptation, change, movement is the basis of evolution.

A confusing time demands new approaches. Adapting to the century and a pandemic requires a lot of innovation, imagination, personal commitment - fortunately we are living in the 21st century and can rely on digital media that keep boundaries open in our minds and in art.

The responsibility of us artists is to listen to the pulse of the time and to absorb and integrate changes.

This is why the artworks at WITTGENSTEIN in Belgrade are in digital formats, as well as a few selected works presented as posters. Although a print does not even come close to the original artistic work, we wanted to offer the viewer a rough overview of the entire exhibition.

Boundlessly together we try to visualize Wittgenstein's philosophical thoughts, to develop themes from his life. The approaches of the artists are different, there is no limit to the associations of the visitors.

In Wittgenstein's sense, we bring the courage for change, renewal and systemic change to us. Nothing is impossible.

Denise Parizek, Curator / 2020

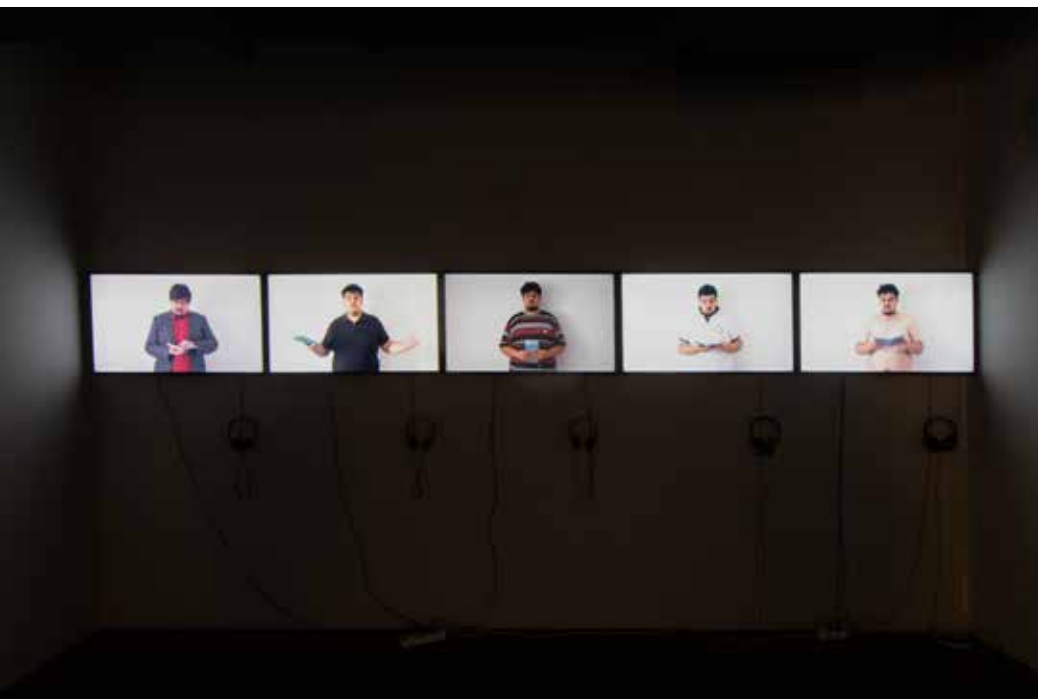
Künstler.Innen /
Artists /
УМЕТНИЦИ

ЖАРКО АЛЕКСИЋ

ПЕТ ЕСЕЈА, ВИДЕО-ИНСТАЛАЦИЈА, 2020.

ŽARKO ALEKSIĆ

FIVE ESSAYS, VIDEO INSTALLATION, 2020

Пет есеја је видео инсталација која се састоји од пет видеа који документују перформансе, у којима уметник чита есеје и покушава да само једним словом објасни и проблематизује различите теме и појмове из филозофије.

Five Essays is a video installation consisting of five videos documenting his performances where he 'reads' essays and try to explain and problematize different themes and terms from philosophy using only a single letter.

АГНЕС ХАМВАШ И ХУБЕРТ ХАСЛЕР

ГРЕТА, ИНТЕРАКТИВНИ ПЕРФОРМАНС,
2018 – У ТОКУ

ÀGNES HAMVAS & HUBERT HASLER

GRETA, INTERACTIVE PERFORMANCE,
2018 – ONGOING

Новија сарадња између Агнес Хамваш и Хуберта Хаслера представља реакцију на Витгенштајнов цитат - „Оно што може бити приказано не може бити изречено“. Тиме се такође поставља питање у вези са Витгенштајновим ставом према језику и слици и томе да ли би био сходан поимању слике и текста данашњег друштва. Да ли стопроцентна визуализација омогућава и бољу комуникацију? Уметнички дуо бави се недостатком комуникације, атрофијом језика, недостатком садржаја у кратким текстовима и постовима. Рад се базира на реченици из представе Ренеа Полеша „Чујем те, али те не разумем“.

The new collaboration between Ágnes Hamvas and Hubert Hasler is a reaction to the quote of Wittgenstein - "What can be shown cannot be said". It also raises the question whether Wittgenstein's attitude toward language and image would've changed like the present society's attitude toward images and bypassed text. Does 100 percent visualization also enable better communication?

The artist duo addresses the lack of communication, the atrophy of language, the lack of content in short texts and postings, based on a sentence from a play by René Pollesch "I hear you but I cannot understand you".

ЕВА-МАРИА ШАРТМИЛЕР

SHELL SHOCK, ВИДЕО, 2016.

EVA-MARIA SCHARTMÜLLER

SHELL SHOCK, VIDEO, 2016

"Shell shock" био је војни психолошки термин за означавање симптома мушке хистерије, попут поремећаја покрета у виду константног тремора, отежаног ходања, седења и стајања, тикова, парализе, те потешкоћа у говору. Ева Марија Шартмилер у својој видео инсталацији преноси ужас Првог светског рата и његових последица. Тровање иперитом и ментална и физичка оштећења тзв. ратних дрхтаваца, који су лутали послератним пејзажом као несхваћене и често нелечене људске олупине.

"Shell shock" was a military psychiatric term used to describe symptoms of male hysteria, mobility disorders such as persistent tremor, walking, sitting and standing disorders, tics, symptoms of paralysis, but also disturbances of speech. In her video installation, Eva Maria Schartmüller takes up the horror of the 1st World War including its consequences. The poisoning by mustard gas and the resulting psychological and physical impairments of the so-called war tremblers, who wandered through the post-war landscape as misunderstood and often untreated wrecks.

ОСКАР КУЕТО

РАЗГОВОРИ СА ВИТГЕНШТАЈНОМ,
ВИДЕО-ИНСТАЛАЦИЈА, ПРИНТ, 2018.

OSCAR CUETO

CONVERSATIONS WITH WITTGENSTEIN,
VIDEO INSTALLATION, PRINT, 2018

Витгенштајн зове Переза, човека са Туретовим синдромом. Разговор без икаквог смисла повезан је са сукобом центра и периферије. Перформанс ће бити сарадња између Vienna Wittgenstein Haus и Bikini Wax, уметничког простора у Мексику. Разговори с Витгенштајном је инсталација која се састоји од кратког видеа и једног постера. Куето својом уметношћу спада у групу уметника који настоје да се баве ширим питањима - како новац и вредност уметничке робе покрећу уметнички свет.

Филм је као Арија у пет чина - сваки чин је телефонски разговор између Витгенштајна (аустријског филозофа) и Переза (човека са Туретовим синдромом).

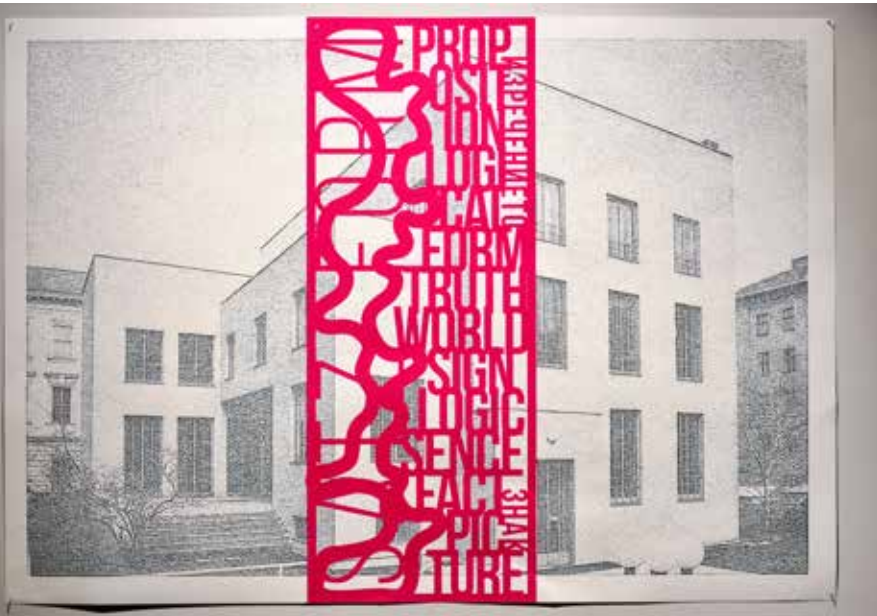
Wittgenstein is calling Perez, a man with Tourette Syndrome. The talk without any sense is related to the conflict between centre and periphery. The performance will be a collaboration between Vienna Wittgenstein Haus and Bikini Wax, an artist run space in Mexico. Conversations with Wittgenstein is an installation consisting of a short film combined with a poster. Cueto with his art belongs to a group of artist who are attempting to address a larger issue of how money and the value of the art commodity is driving the art world. The film is like an Aria in five acts - each act is a telephone conversation between Wittgenstein (the Austrian philosopher) and Perez (a man with Tourette Syndrome).

СВЕТЛАНА МИРЧЕВА

ВИТГЕНШТАЈН, ПРИНТ, 2020.

SVETLANA MIRCHEVA

WITTGENSTEIN, PRINT, 2020

Радови Светлане Мирчеве ослањају се на изненадне сусрете ствари и речи. Попут ребуса или космичких загонетки, она изврће слогане и компјутерске садржаје. Њено интересовање почива у сивој зони између реалности и имагинације. Имагинарни наративи играју важну улогу у Светланином уметничком раду. Она често користи вероватноћу, случајност и непознанице као почетне тачке у својим радовима. Мирчева доводи у питање наше веровање у тачност, јасноћу и стварност нашег погледа на свет, погледа обликованог под утицајем савремене дигиталне културе.

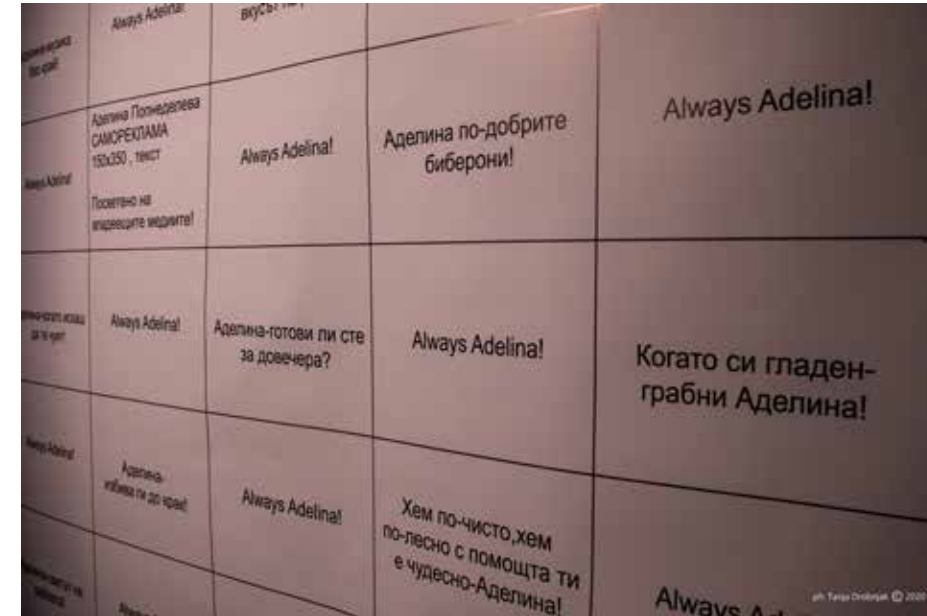
Svetlana Mircheva's works are based upon chance meetings with things and words. Between rebus and cosmic constellations, she twists slogans and computer explorations. Her main interest is in the grey zones between reality and imagination. Imaginary narratives play an important role in Svetlana's work. She often uses chance, coincidence and blind dates as starting points in her works. Mircheva questions our trust in the accuracy, clarity and reality of our perceptions of the world as shaped by contemporary digital culture.

АДЕЛИНА ПОПНЕДЕЛЕВА

САМОРЕКЛАМА, ТИПОГРАФИЈА / НАЛЕПНИЦЕ, 2020.

ADELINA POPNEDELEVA

SAMOREKLAMA, TYPOGRAPHY / LABELS, 2020

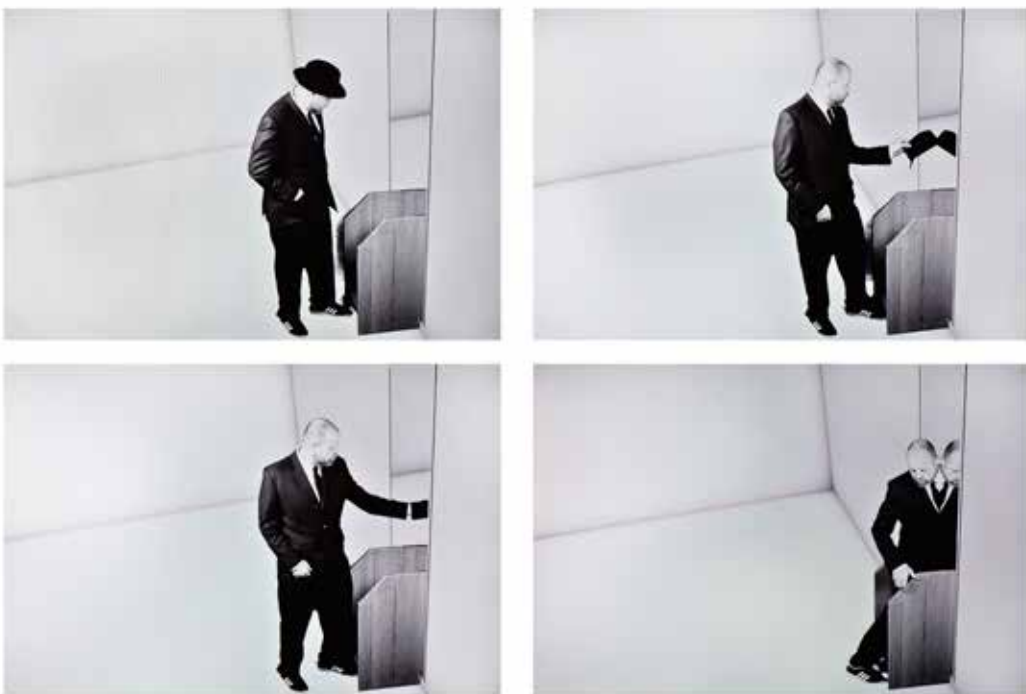

Приказ саморекламе Аделине Попнеделева омогућава вишеслојне језичке игре. Саморекламирање као начин рекламирања сопственог стваралаштва једно је од основних правила рада самосталних уметника. Али то девалвира статус уметника, уништава самопоуздање. Обзнањује крхки систем заснован на речима и начин злоупотребе вербалног оружја. Ово такође показује неограничене могућности за манипулацију, нарочито у савременим технологијама. У складу с тим, то показује моје благо ругање крхкој људској психи, која је спремна да чује и купи.

The self-advertising image by Adelina Popneleva allows multi-layered language games. Self-advertising as advertising ourselves is one of the basic rules for self-employed artists. But it devalues artists status, ruins self-confidence. It shows the fragile system based on words and how verbal weapons are abused. This also demonstrates the unlimited possibilities for manipulation, especially in the modern technological world. On the third hand, it shows my slight ridicule to the fragile human psyche, ready to listen and buy.

МИХАЕЛ КОХ
ОГЛЕДАЛО ИЛУЗИЈЕ, ВИДЕО, 2018.

MICHAEL KOCH
MIRROR ILLUSION, VIDEO, 2018

Интервенција Михаела Коха „Витгенштајнове лествице“ (Огледало илузије) су врата судбине, улаз у другачију димензију. Очигледна референца на Витгенштајнову метафору о успону на мердевине упоредива је са читањем *Логичко-филозофског трактата*. Апсурдност живота представљена је у бескрајној петљи.

Michael Koch's intervention „Wittgenstein's Ladder“ (Mirror illusion) is the Sliding Door, the entrance into a different dimension. The obvious reference to Wittgenstein's metaphor of climbing a ladder is comparable to reading the *Tractatus Logico-Philosophicus*. The absurdity of life is presented in an endless loop.

ВЛАДО МАРТЕК
ВИТГЕНШТАЈН БИ МЕ ВОЛИО,
ПРИНТ, 1995.

VLADO MARTEK
WITTGENSTEIN BI ME VOLIO,
PRINT, 1995

Владо Мартек „Ова графика је пример апропријације. Именовање земље око мене поприма нову стварност кроз уметничку праксу. Језик показује своју снагу и специфичну димензију. Можда је то поду-дарање срца и језика. Цртежи користе уметност, културу и политику. Боје одговарају алхемијском периоду (нигрето, албето, рубето). То је колористичка непроменљива за мене. У другом аспекту, то су боје руске авангарде у периоду од 1914. до 1930. године.“

Vlado Martek „This graphic is an example of appropriation. The naming of the country around me takes on a new reality through artistic practice. The language demonstrates its strength and specific dimension. Perhaps it is a correspondence between heart and language. The drawings combine art, culture and politics. The colors correspond to the alchemical period (nigredo, albedo, rubedo). That is a coloristic constant for me. In another aspect, it is the colors of the Russian avantgarde between 1914 and 1930.“

ЈУКИКА КУДО

О ИЗВЕСНОСТИ 467, ВИДЕО, 2018.

YUKIKA KUDO

ON CERTAINTY 467, VIDEO, 2018

Г. Е. Мур размишља о дрвету. Витгенштајн размишља о Г. Е. Муру. Јукика Кудо сарађивала је с филозофом Алфредом Шмитом на креирању дијалога између Витгенштајна и Мура; филм је снимљен у класичној црно-белој техници и сугерише контемплацију, тишину, паузу.

G. E. Moore reflecting on a Tree. Wittgenstein reflecting on G. E. Moore. Yukika Kudo worked with the philosopher Alfred Schmidt to create a dialogue between Wittgenstein and Moore; shot in classic black and white, the film suggests contemplation, silence, pause.

НОИМА

ПРОЧИШЋЕЊЕ,
ВИДЕО ПЕРФОРМАНСА, 2020.

NOIMA

PURIFYING,
VIDEO OF PERFORMANCE, 2020

Уметничка група НОИМА из Румуније одабрала је годишњи летњи празник у Карпатима и филозофски дијалог о верским и духовним силама. У перформансу приликом отварања изложбе, четворица чланова, Ђиприан Боеа, Космин Фрунт, Герман Дан и Сорин Скуртулеску, сликали су пепелом из свог последњег ритуала и дочарали архаичне моћи. Потенцијално прочишћујући трансфер.

The artist group NOIMA from Romania chooses as an approach their annual midsummer celebration in the Carpathians and the philosophical dialogue about religious and spiritual forces. In their opening performance, four of the members, Ciprian Bodea, Cosmin Fruntes, Gherman Dan and Sorin Scurtulescu painted with the ashes of their last ritual and conjured archaic powers. A potentially purifying transfer.

ЛАУРА РАМБЕЛИ

ПОВЛАЧЕЊЕ, ВИДЕО ПЕРФОРМАНСА, 2020.

LAURA RAMBELLI

RETREAT, VIDEO OF PERFORMANCE, 2020

Лаура Рамбели из Равене визуелизовала је тишину у свом уводном перформансу, који је започео зујањем пчела и тамјанском маглицом – тај магични тренутак празнине између два периода; циклични процес који природа непрестано захтева од човека.

Laura Rambelli from Ravenna visualized the silence in her opening performance, which started with a buzzing of bees and incense mist – that magical moment of emptiness between two periods, the cyclical process that nature incessantly demands of man.

КАТАРИНА ЗДЈЕЛАР

SHOUM (STUDY), ВИДЕО, 2010.

KATARINA ZDJELAR

SHOUM (STUDY), VIDEO, 2010

Видео рад Катарине Здјелар *Shoim* започиње празнином, не видимо слику, али чујемо звук мега хита *Shout* бенда *Tears for Fears* из 1984. године. Преображајем усмене речи у писану и самоизражену реч ствара се нова врста језика. Очигледно је да protagonisti не говоре енглески. Колико знам, у српском се пише као што се изговара, што може довести до потпуних промена на другим језицима. Брзо постаје јасно да је значење овде мање ствар разумевања, већ је питање обраде и асимилације. Одсечени

од *lingua franca* глобализованог света, ова два човека упорношћу стварају нешто своје што лежи између страног и познатог. Дело на тај начин отвара простор за критику прихватајући изјаву уметника Младена Стилиновића „Умјетник који не зна говорити енглески није умјетник“ и његову имплицитну антитезу.

Katarina Zdjelar's video work *Shoim* starts with a blank, we see no image, but hear the sound of the 1984 *Tears for Fears* mega hit *Shout*. The transformation from the heard word to the written and self-expressed word creates a new kind of language. It's obvious that the protagonists don't speak English. As far as I know Serbian is written as it is pronounced, which can lead to total changes in other languages. As quickly becomes clear, meaning here is less a matter of understanding than of processing and assimilation. Cut off from the *lingua franca* of a globalized world, with perseverance these two men create something of their own that lies between the foreign and the familiar. The work thus opens up space for critique by embracing the artist Mladen Stilinović's statement "An Artist Who Cannot Speak English Is No Artist" and its implicit antithesis.

РОБЕРТ РЕЗНЕР

КЊИГА / ПУЗЕЋИ НАГИ МУШКАРАЦ,
МУЛТИМЕДИЈАЛНА ИНСТАЛАЦИЈА, 2019.

ROBERT RESZNER

THE BOOK / CRAWLING NAKED MAN,
MULTIMEDIA INSTALLATION, 2019

Роберт Резнер дефинише границе свог језика као границе свога света. Покушај бекства изван ових граница подједнако је неуспешан као и покушај окретања страница књиге у његовом раду *The Book*.

Robert Reszner defines the limits of his language as the limits of his world. The attempt to escape from these boundaries is as unsuccessful as the attempt of turning the pages in his video work *The Book*.

БОРЈАНА ВЕНЦИСЛАВОВА

НИЈЕ ЗДРАВО, ВИДЕО, 2013.

BORJANA VENTZISLAVOVA

IT IS NOT HEALTHY, VIDEO, 2013

Борјана Венциславова у свом видео раду „Није здраво“ цитира делове из *Трактата* кроз уста запослених у Кући Витгенштајн. Тако креирана асинхрона синхроност налази свој просторни пандан на улици испред куће Витгенштајн, где два дечака играју фудбал и изговарају савремене (бугарске) политичке паролe.

Borjana Ventzislavova in her video *It is not healthy* lays quotes from the *Tractatus* in the mouths of Wittgenstein Haus employees. The asynchronous synchronicity thus created finds its spatial counterpart in the soccer game of two boys in the street in front of the Wittgenstein House, who exchange contemporary (Bulgarian) political slogans.

ХОРИЈА МАРИНСЕКУ

НОЋНА МОРА СА КУЋОМ ВИТГЕНШТАЈН,
ПРИНТ, 2019-2020.

HORIA MARINSECU

NIGHTMARE WITH WITTGENSTEIN-HOUSE,
PRINT, 2019-2020

Хорија Маринеску доста је заокупљен Витгенштајновом кућом. Написао је есеј и направио фотографије за архитектонски часопис *Zeppelin*. Кућа је за њега симбол бечког Модернизма и космополитизма града, као и симбол понекад тешког односа између архитектуре и филозофије.

Horia Marinescu is preoccupied a lot by the Wittgenstein House. He wrote an essay and made photos for the *Zeppelin* architectural review. The house symbolises for him the Viennese Modernity and the cosmopolitanism of the city as well as the, sometimes difficult, relationship between architecture and philosophy.

Галерија / Gallery PODROOM
Издавач / Publisher
Културни центар Београда / The Cultural Centre of Belgrade
Трг Републике 5/-1, Београд / Republique Square 5/-1, Belgrade
www.kcb.org.rs

ВИТГЕНШТАЈН / WITTGENSTEIN
6 – 27.8.2020.

Кустоскиња / Curator
Дениз Парицек / Denise Parizek

У сарадњи са / Associate curators
Јана Глигоријевић, Зорана Ђанковић Миннити /
Jana Gligorijević, Zorana Đaković Minniti

Савет галерије / Gallery Council
Бранка Бенчић, Инеш Гросо, Зорана Ђанковић Миннити /
Branka Benčić, Inês Grosso, Zorana Đaković Minniti

Уредница каталога и ауторна текста / Editor and the Author of the text
Дениз Парицек / Denise Parizek

Превод / Translation
Весна Стрика / Vesna Strika

Фотографије / Photos
Милан Краљ, Тања Дробњак /
Milan Kralj, Tanja Drobnyak

Прелом / Layout
Дениз Парицек, Бојана Алексијевић /
Denise Parizek, Bojana Aleksijević

Реализација / Realization
pogmahon company Vienna у сарадњи са Аустријским културним форумом и Културним
центром Београда / *pogmahon company Vienna* in cooperation with Austrian Cultural Forum
Belgrade and the Cultural Centre of Belgrade
<http://pogmahon.com/exhibitions/wittgenstein-2020-podroom-beograd/>

Културни центар Београда / The Cultural Centre of Belgrade
Поставна / Installation
Дејан Павић, Драган Николић / Dejan Pavić, Dragan Nikolić

Изложбу су подржали Град Београд – Секретаријат за културу, Министарство културе и
информисања Републике Србије, Амбасада Аустрије у Београду и Аустријски културни
форум Београд
Supported by the City of Belgrade – Secretary for Culture, Ministry of Culture and Information of
the Republic of Serbia, Embassy of Austria in Belgrade and Austrian Cultural Forum Belgrade

All rights belong to the artists & the curator

КУЛТУРНИ
ЦЕНТАР
БЕОГРАДА

Austrijska
Ambasada
Beograd

austrijski kulturni forum^{beg}

Bundeskanzleramt
Bundesministerium für Kunst, Kultur,
öffentlichen Dienst und Sport

galerie | michaela | stock

ВИТГЕНШТАЈН

6 – 27. 8. 2020.

Галерија Podroom
Трг републике 5/-1

WITTGENSTEIN

6 – 27. 8. 2020

Gallery Podroom
Republic Square 5/-1

www.kcb.org.rs

